

ragrafantallet at dømme ikke er saa stort et Lovforslag, saa fylder de 23 Paragraffer dog 13 Sider; mange af de enkelte Paragraffer er jo saa lange som et ondt Aar, som man siger, flere af dem fylder end ogsaa over 1 Side. Men det være ikke sagt absolut som en Kritik af Lovforslagets Form. Jeg paaskønner paa den anden Side, at man i de enkelte Paragraffer har sammendraget, hvad der vedrører de forskellige Sygdomme, f. Eks. Kastning i en enkelt Paragraf, Tuberkulose i en anden o. s. v.; jeg nævner det kun.

Dermed være Lovforslaget anbefalet paa mit Partis Vegne.

Olufsen (Kvistrup): Rammen om det Lovforslag, der her foreligger, er den gamle Lov af 14. April 1893. Den er nu skærpet i visse Retninger og tydeliggjort, og der er ogsaa kommet en Del nye Ting til, som er nødvendige af Hensyn til det fremskredne Stade, som Veterinærvidenskaben nu indtager, og ogsaa af Hensyn til de store Summer, som Husdyrbruget i Øjeblikket repræsenterer. Det er givet, at der ikke kan gøres for meget for at holde vort Husdyrbrug saa frit for Sygdomme som vel muligt og navnlig for de smitsomme Sygdomme; det kunde jo dog tænkes, at der igen kom den Tid, da vi skulde til at eksportere paa anden Basis end i Øjeblikket, og saa gælder det om at staa med gode, sunde Besætninger. Vi saa, at vort Naboland paa den anden Side af Sundet straks lukkede; saa snart der var det første Tilfælde af Mund- og Klovesyge her i Landet, og det er der ikke noget at sige til. Men saa maa vi søge at værgе os, saa godt vi kan, og det sker jo efter det Lovforslag, der her foreligger, og som jeg i det hele og store kan give min Tilslutning.

Hvad nu angaar de enkelte Paragraffer, skal jeg ikke fordybe mig videre i dem. Disse forskellige Posteringer af de smitsomme Sygdomme, som her er noget forskellige fra, hvad de var i tidligere Tid, er allerede omtalte, og dem skal jeg lade ligge. Men derimod er der enkelte Spørgsmaal, som jeg kunde tænke mig vil nødvendiggøre, at Lovforslaget undergives en let Behandling i et Udvalg, thi der er enkelte Punkter, som jeg gerne ønskede klaret, og som sikkert ogsaa trænger til at klares. Der er for Eksempel i § 4, sidste Stykke, en Bestemmelse, som jeg maaske maa oplæse. Der staar der: „Landbrugsministeren kan dog paabyde, at der skal foretages en bakteriologisk,

serologisk eller anden særlig Undersøgelse til Sikring af Diagnosen, inden der gøres Indstilling om, at Besætningen sættes under offentligt Tilsyn“. Dertil vil jeg gerne have føjet en lille Bestemmelse, men jeg vil dog ikke insistere paa, at det netop skal ske, for jeg vil gerne høre Veterinærphysikus' Udtalelse derom. Det er med Hensyn til en Sygdom som Miltbrand. Ganske vist kan den optræde som smitsom Sygdom, men den optræder dog som Regel sporadisk med enkelte ganske isolerede Tilfælde, og som Regel fører den en meget hurtig Død med sig, saa at Dyrer kan ligge dødt om Morgenen, naar man kommer ned i Stalden, og saa er det meget vanskeligt at se paa en Milt, om den er blevet sort af levret Blod, eller det er virkelig Miltbrand, der foreligger. Dyr lægen vil, for at være paa den sikre Side, straks diktere offentligt Tilsyn; men det er dog ret haardhændet at gaa frem paa den Maade mod en Sygdom som Miltbrand, der ikke er saa smittefarlig som mange af de andre. Jeg kunde derfor ønske, at der kom til at staa efter det Stykke, jeg oplæste, en lille Tilføjelse, omtrent saalydende: „En saadan Undersøgelse vil altid være at foretage, naar der formodes at foreligge et Tilfælde af Miltbrand.“ Jeg tror, at det vil være tilstrækkeligt, og det vil være en Betryggelse baade for Dyr lægen og for Ejeren, da Symptomerne paa Miltbrand ikke er saa stærkt udtalte, som de ofte er ved andre Sygdomme, hvor det direkte kan afgøres, om et Dyr lider af den eller den bestemte Sygdom.

I § 6 er der i Folketinget tilføjet en Bestemmelse om, at det tillades Heste fra smittede Kvægbesætninger at færdes paa offentlig Vej. Det var forbudt i den gamle Lov, men det er sikkert en Forbedring; at den nævnte Bestemmelse er kommet ind her, naar man saa blot kan være sikker paa, at den sidste Del af denne Passus overholdes, nemlig at der kan paabydes Desinfektion, inden Bortkørselen fra den smittede Ejendom finder Sted. Det er jo ganske umuligt at holde en Ejendom fuldstændig isoleret, saaledes at Hestene ikke kan komme paa Landevejene; hvis det er en ret isoleret liggende Gaard, er det meget vanskeligt at faa fremmed Arbejdskraft til at drive sin Jord, og ogsaa med Hensyn til de almindelige Kørsler til Mejeriet og til Byen med alt, der skal transporteres, gælder det, at det skal ske pr. Hestevogn, hvis man ikke er kommet saa vidt, at man har faaet Lastbiler; derfor finder jeg det